Οι γονείς υπεύθυνοι για τα παιδιά τους (Επίσκ. Ειρηναίος, Αικατερίνμπουργκ και Ιρμπίτσκ)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 13 Απριλίου, 2022

Μπορούν άραγε οι γονείς να ισχυριστούν, ότι για την καταστροφή των παιδιών φταίει το καταλυτικό πνεύμα της εποχής; Πολλοί γονείς παραπονιούνται: «Η σημερινή εποχή είναι πολύ χειρότερη από τη δική μας. Όταν ήμασταν εμείς νέοι, υπήρχε περισσότερος φόβος Θεού. Και τα παιδιά άκουγαν περισσότερο τους γονείς και τους σέβονταν».

Στα λόγια αυτά υπάρχει πολλή αλήθεια. Δυστυχώς, το κλίμα που επικρατεί στην εποχή μας δεν είναι καλό. Η αναγνώριση του κύρους είναι σήμερα κάτι σπάνιο. Ο σεβασμός της πνευματικής και κοσμικής αρχής και η εκτίμηση προς τους καθηγητές και τους μεγαλυτέρους είναι για πολλούς «ξεπερασμένες ιδέες».

Κανείς, δυστυχώς, δεν μπορεί ν’ αμφιβάλλει, ότι το καταλυτικό πνεύμα της εποχής επιδρά στα παιδιά, και ιδιαίτερα στους νέους που σπουδάζουν.

Το γεγονός όμως αυτό απαλλάσσει άραγε τους γονείς από την ευθύνη και την ενοχή; Δεν υπάρχει δηλαδή κανένας τρόπος να προφυλάξουν τα παιδιά τους από το πνεύμα της εποχής; Όταν έξω φυσάει κι έχει παγωνιά, τι κάνετε; Δεν κλείνετε πόρτες και παράθυρα για να μη μπει ο κρύος αέρας στο δωμάτιο; Έτσι θα κάνουμε και με το πνεύμα της εποχής: Μπορούμε να εμποδίσουμε την είσοδό του στο σπίτι, αν δώσουμε στα παιδιά ορθόδοξη αγωγή.

Αν όμως οι ίδιοι οι γονείς συμφωνούν μ’ αυτό το «σύγχρονο πνεύμα» και πιστεύουν ότι δεν πρέπει να πλέουν αντίθετα στο ρεύμα, τότε δεν είναι βέβαια δυνατό να προστατευθούν τα παιδιά από την ολέθρια επίδραση της εποχής. Αν ο πατέρας είναι “φιλελεύθερος”, “μοντέρνος”, “προοδευτικός”, αν δεν δίνει σημασία σε καμιά ηθική αρχή, αν μιλάει με πάθος εναντίον της Εκκλησίας ή ειρωνεύεται τις αλήθειες της πίστεως, πώς μπορεί να περιμένει σεβασμό από τα παιδιά του;

Αν οι γονείς δεν σέβονται το Θεό και την αγία Εκκλησία Του, πώς τα παιδιά θα σεβαστούν τους ίδιους;

Επιπλέον, αν οι γονείς, και μπροστά στα παιδιά τους ακόμα, διασύρουν την πνευματική ή την πολιτειακή εξουσία, κακολογούν και βρίζουν τους προϊσταμένους

τους, κριτικάρουν και καταδικάζουν όλους και όλα, δεν αναγνωρίζουν καμιά αρχή ή αυθεντία, πώς τα παιδιά θ' αναγνωρίσουν το δικό τους κύρος;

Λοιπόν, **αν θέλετε το καταστροφικό πνεύμα της εποχής να μη μολύνει τα παιδιά σας, προστατευθείτε πρώτα εσείς από την επίδρασή του, εφαρμόζοντας με συνέπεια το νόμο του Θεού και τη διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας**.

***

Δείξαμε, νομίζω, με σαφήνεια, ότι η μεγαλύτερη ευθύνη βαρύνει εσάς, αν τα παιδιά σας δεν πήραν σωστή ανατροφή. Όσα είπαμε είναι κατοχυρωμένα στην Αγία Γραφή, γιατί μέσ' απ' αυτήν μιλάει το Άγιο Πνεύμα, «το πνεύμα της αληθείας». Ήδη στην Παλαιά Διαθήκη διαβάζουμε: «Μη μακαρίζεις τον άνθρωπο πριν από το θάνατό του, γιατί ο άνθρωπος γνωρίζεται από τα παιδιά του». Δηλαδή από τη ζωή των παιδιών κρίνεται η αξία των γονιών.

Αλλά και στον ειδωλολατρικό ακόμα κόσμο οι γονείς ήταν υπεύθυνοι για τα σφάλματα των παιδιών.

Ο Λυκούργος, ο περίφημος νομοθέτης της αρχαίας Σπάρτης, όρισε με νόμο να τιμωρούνται οι γονείς για τα παραπτώματα των παιδιών! Γιατί; Επειδή οι γονείς μπορούσαν και ήταν υποχρεωμένοι να τα προλάβουν και να τ' αποτρέψουν.

Ο φιλόσοφος Διογένης, άλλωστε, χτύπησε τον πατέρα ενός παιδιού, επειδή αυτό έλεγε αισχρόλογα μπροστά του. Για ποιο λόγο; Επειδή ο πατέρας δεν ανέθρεψε σωστά το γιό του.

Είδατε λοιπόν, ότι οι γονείς κυρίως είναι υπεύθυνοι μπροστά στο Θεό για τα παιδιά τους.

Αν μέσα σ' έναν ωραίο κήπο είναι ένα άγριο δέντρο, κανείς δεν θα σκεφτεί να το κατηγορήσει. Όλοι όμως θα ρίξουν την ευθύνη στον κηπουρό, που τ' άφησε ν' αναπτύσσεται χωρίς περιποίηση, κι έτσι έγινε άγριο. Με τον ίδιο τρόπο, για τα ζιζάνια της παιδικής καρδιάς υπεύθυνοι είναι οι γονείς!

Σκεφτείτε λοιπόν αυτή την ευθύνη, και μην εμποδίζετε, με την αδιαφορία ή και την αρνητική στάση σας, την πορεία των παιδιών σας προς το Θεό. Έχετε υποχρέωση να τα οδηγήσετε στο Σωτήρα, που τα καλεί κοντά Του και σας λέει: «*Άφετε τα παιδία έρχεσθαι προς με, και μη κωλύετε αυτά*» (Μάρκ. 10:14).

(Από το βιβλίο: Επισκόπου Αικατερίνμπουργκ και Ιρμπίτσκ Ειρηναίου, «Μητέρα, πρόσεχε!». Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2011, σελ. 102)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*